

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

- Όχι στην επέμβαση των ιμπεριαλιστών ΗΠΑ, ΕΕ, NATO

- Κάτω οι Φασίστες, που ανέβασαν στην εξουσία

- Όχι στο ΔΝΤ, στην επιβολή αντεργατικών/αντιλαϊκών «μεταρρυθμίσεων» στον ουκρανικό λαό

- Καμία συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης στις ιμπεριαλιστικές εξορμήσεις ΗΠΑ, ΕΕ, NATO στην Ουκρανία

- Δικαίωμα αυτοδιάθεσης των λαών που το επιθυμούν. Μόνη λύση ο Σοσιαλισμός.

1. Τα γεγονότα στην Ουκρανία αποτελούν μια τομή στις διεθνείς πολιτικές εξελίξεις και σε κάθε περίπτωση διαμορφώνουν μια νέα κατάσταση στην οποία εισέρχεται η κρίση του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος αλλά και της ανθρωπότητας. Η κρίση του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος, που ξέσπασε το 2007, είναι το υπόβαθρο όλων των δραματικών γεγονότων και εξελίξεων που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα, οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία: ανεργία, φτώχεια, φαραωνικές ανισότητες, εξαθλίωση... στρατιωτικές επεμβάσεις και πόλεμος. **Έναν ακριβώς αιώνα μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η ανθρωπότητα μοιάζει ν' αντιμετωπίζει κινδύνους μιας παρόμοιας γενικευμένης σύγκρουσης. Η σύγκρουση της Ουκρανίας υπενθυμίζει ότι, όσο υπάρχει καπιταλισμός και ιμπεριαλισμός, η απειλή του πολέμου και της καταστροφής της ανθρωπότητας θα είναι παρούσα.**

2. Η Ουκρανία (όπως και η χώρα μας) είναι μια από τις πολλές χρεοκοπημένες χώρες της Ευρώπης και της Ε.Ε. Μέχρι χθες, η Ε.Ε. και οι ΗΠΑ όχι μόνο δεν έδιναν καμιά σημασία για τα βάσανα του ουκρανικού λαού, αλλά με την πολιτική τους, των ιδιωτικοποιήσεων, της «απελευθέρωσης των αγορών και των εργασιακών σχέσεων», των «μεταρρυθμίσεων» κ.λπ. συντέλεσαν στη διαρκή εξαθλίωση των εργατικών και λαϊκών μαζών και στη δημιουργία μιας χούφτας καπιταλιστών/ολιγαρχών, μικρών αντιγράφων των δικών τους πάμπλουτων καπιταλιστών. Έδειχναν όμως ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα γεωστρατηγικά/γεωπολιτικά συμφέροντά τους, για τον ανταγωνισμό τους με τη Ρωσία.

Εκμεταλλεούμενοι τη δίκαιη δυσαρέσκεια των εργατικών και λαϊκών μαζών λόγω της πολιτικής της διεφθαρμένης κυβέρνησης Γιανουκόβιτς, σχεδίασαν ένα καθαρό πραξικόπημα, που στηρίχθηκε κατά βάση σε ακροδεξιές, φασιστικές συμμορίες και σ' άλλες νεοφιλελεύθερες και πρακτόρικες ελίτ, αναθρεμμένες, εκπαιδευμένες και χρηματοδοτούμενες από διάφορες ΜΚΟ, ιδρύματα, μυστικές υπηρεσίες κ.λπ. Ε.Ε. και ιμπεριαλιστές τίποτα δεν πρόκειται να προσφέρουν στην Ουκρανία, πέρα ίσως από κάποια ψίχουλα και τις γνωστές «υπηρεσίες» του ΔΝΤ (από τις οποίες ο ελληνικός λαός έχει μια μαύρη εμπειρία), κυρίως για να συντηρήσουν τις συμμορίες τους στο Κιέβο! Η Ουκρανία εξελίσσεται

ταχύτητα σε μια τεράστια μαύρη τρύπα (οικονομική, κοινωνική, πολιτική, εθνικιστική, γεωπολιτική και γεωστρατηγική, ψυχροπολεμική) στην καρδιά της Ευρώπης.

3. Η διαίρεση/διάσπαση της Ουκρανίας άρχισε ντε φάκτο και αυτό δεν αφορά μόνο την Κριμαία. Κατά πάσα πιθανότητα θα επεκταθεί στις ανατολικές περιοχές. Η Κριμαία έχει κυρίως γεωστρατηγική σημασία για τη Ρωσία (ναύσταθμος ρώσικου στόλου, Μαύρη Θάλασσα, περιοχή Καυκάσου – μαλακό υπογάστριο κ.λπ.). Οι ανατολικές επαρχίες της Ουκρανίας, πέρα απ' τη γεωστρατηγική, έχουν και τεράστια οικονομική και γεωπολιτική σημασία, μια που κατοικούνται πλειοψηφικά από Ρώσους/ρωσόφωνους/ρωσόφιλους.

Η Ρωσία **εξαναγκάστηκε** να επέμβει στην Ουκρανία και ανάλογα με τις εξελίξεις θα προχωρήσει και στην παραπέρα ενσωμάτωση των ανατολικών επαρχιών. Η επικράτηση των δυτικόφιλων συμμοριών στο Κίεβο σημαίνει πιθανότητα: 1) Ένταξη της Ουκρανίας στο NATO. 2) Απώθηση της Ρωσίας προς τα Ουράλια. 3) Ένταση αποσχιστικών τάσεων (ειδικά στην περιοχή του Καυκάσου) στη Ρωσική Ομοσπονδία. 4) Υπονόμευση και εν μέρει καταστροφή του σχεδίου «Ευρασιατικής Ένωσης». Μέρος αυτής της «Ένωσης» είναι το κοινό ρωσοκινεζικό σχέδιο, μέσω των λιμανιών (που αναβαθμίζονται) της Μαύρης Θάλασσας, για να εισβάλλουν, αρχικά, στις αγορές τις κεντρικής Ευρώπης. Όλα αυτά προκαλούν τεράστια προβλήματα στη Ρωσία και όχι μόνο.

Η οικονομία της Ρωσίας έχει προβλήματα αυτή την περίοδο, τώρα θα έχει ακόμη μεγαλύτερα, λόγω της γενικότερης κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος αλλά και λόγω Ουκρανίας.

4. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ανθρωπότητα έχει μπει σε μια περίοδο **επιθετικότητας του ιμπεριαλισμού** και κυρίως του αμερικάνικου, που αυτή τη στιγμή ξεδιπλώνεται σε τρία κύρια μέτωπα και μερικά άλλα αρκετά σημαντικά: α) Η σύγκρουση στην Ουκρανία. β) Η σύγκρουση Κίνας-Ιαπωνίας και γενικά στη ΝΑ Ασία. γ) Η προσπάθεια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού (με τα ίδια μέσα και μεθόδους όπως στην Ουκρανία) ν' ανατρέψει το καθεστώς στη Βενεζουέλα (σύμβολο όλων των εξελίξεων και εναλλακτικών λύσεων που συνέβησαν στον 21^ο αιώνα στη Λ. Αμερική και όχι μόνο), όπως και -σε μικρότερη έκταση- παρόμοιες προσπάθειες για την ανατροπή των προοδευτικών-αριστερών καθεστώτων του Ισημερινού και της Βολιβίας. Η κρίση στην Ουκρανία αλλά και στη ΝΑ Ασία φέρνει άμεσα αντιμέτωπες όλες τις μεγάλες δυνάμεις, για πρώτη φορά μετά την Κρίση του Βερολίνου το 1948 ή τον πόλεμο της Κορέας 1950, κάτι εξαιρετικά επικίνδυνο.

Στα παραπάνω, άλλα τρία μεγάλα μέτωπα πρέπει να προστεθούν: 1) Η σκληρή δικτατορία που προσπαθούν να επιβάλουν στην Αίγυπτο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την περιοχή και τις εξεγέρσεις των μαζών που άρχισαν το Γενάρη του 2011. 2) Η νέα επίθεση ενάντια στη Συρία από νέους μισθοφόρους-τζιχαντιστές. 3) Η προσπάθεια ανατροπής ή «συμμόρφωσης» του Ερντογάν και η ανασύσταση του άξονα Τουρκίας-Ισραήλ. 3) Οι επεμβάσεις στη Αφρικανική Ήπειρο, που μπορούν να συγκριθούν μόνο με τις χειρότερες μέρες της αποικιοκρατίας.

Ταυτόχρονα, έχουν εξαπολύσει μια νέα οικονομική επίθεση σ' όλο τον κόσμο: φυγή κεφαλαίων, νομισματικό πόλεμο κ.λπ., ενέργειες που έχουν προκαλέσει σημαντικά οικονομικά προβλήματα σ' όλες τις λεγόμενες «αναδυόμενες» οικονομίες (πτώση ρυθμών ανάπτυξης ή και ύφεση των οικονομιών τους, υποτιμήσεις νομισμάτων κ.λπ.). Αυτή η επίθεση θα ολοκληρωθεί, απ' ό,τι φαίνεται, με τη Διατλαντική Συμφωνία Ε.Ε.-ΗΠΑ .

5. Η κατάσταση που διαμορφώνεται, με αρκετά γρήγορους ρυθμούς, μοιάζει με την έναρξη ενός **νέου Ψυχρού Πολέμου**, βέβαια με διαφορετικά χαρακτηριστικά απ' τον προηγούμενο, στον οποίο οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά και οι νεολαία πρέπει να αντιτάξουν την πιο σθεναρή αντίσταση. Άμεσα αποτελέσματα αυτής της νέας κατάστασης θα είναι η αδυναμία ή η εξαιρετική δυσκολία εξεύρεσης λύσης π.χ. στη σύγκρουση της Συρίας, στο υπό διαπραγμάτευση πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν κ.λπ.

Τέλος, είναι βέβαιο ότι ο θρυμματισμός της παγκόσμιας οικονομίας θα μεγαλώσει ακόμη περισσότερο, όπως και η διάλυση, αχρηστία ή παράλυση όλων των οικονομικών και εμπορικών διεθνών οργανισμών, που αυτή τη στιγμή φαίνεται να γίνεται με το G8 (προσωρινά;) και σίγουρα η όξυνση του νομισματικού πολέμου. Σε περίπτωση πραγματικών –όχι εικονικών– οικονομικών κυρώσεων ενάντια στη Ρωσία, τα πράγματα θα χειροτερεύσουν πολύ περισσότερο. Σε κάθε περίπτωση πάντως, φαίνεται δύσκολη η όποια συνεννόηση υπήρχε μεταξύ τους, κάτι που μάλλον θα επιβεβαιωθεί στην επόμενη συνάντηση του G20.

6. Η κατάσταση χρειάζεται προσοχή, το πρόβλημα δεν είναι απλό. Γι' αυτό **θα ήταν λάθος μια απάντηση** που θα έλεγε ότι είναι μια «ενδοαστική» και «ενδοϊμπεριαλιστή» σύγκρουση και τέλος. Βεβαίως, σαν επαναστάτες μαρξιστές είμαστε αντίθετοι σ' οποιονδήποτε πόλεμο που απειλεί όχι μόνο τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων αλλά πολύ περισσότερο την εξαφάνιση της ανθρωπότητας. Βεβαίως, είμαστε αντίθετοι σε οποιονδήποτε Πούτιν (έναν εξαιρετικά αυταρχικό και δεσποτικό ηγέτη μιας μεγάλης ιμπεριαλιστικής δύναμης) να παριστάνει τον προστάτη των λαών και των δικαιωμάτων των Ρώσων ή οποιωνδήποτε άλλων.

Όμως, **αλίμονο στην ανθρωπότητα, στο παγκόσμιο προλεταριάτο**, στο ευρωπαϊκό, ρώσικο ή ουκρανικό, **αν επικρατήσουν οι αμερικάνοι και ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές**: τότε, αυτά που γνώρισε η παγκόσμια εργατική τάξη μετά την αλλαγή του ταξικού συσχετισμού δύναμης το 1990 δεν θα είναι τίποτα, όπως και αυτά που γνωρίζουν οι λαοί του Ιράκ, του Αφγανιστάν... της Συρίας, της Αιγύπτου, της Λιβύης, της Αφρικής... της χώρας μας.

Και στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η σύγκρουση «Συμμάχων–Χιτλερισμού» ήταν «ενδοαστική και ενδοϊμπεριαλιστική» (εξαιρούμενης της τότε ΕΣΣΔ) – αλλά ο φασισμός σήμαινε τη **διεθνή αντεπανάσταση, την εξόντωση** του εργατικού, επαναστατικού και κομμουνιστικού κινήματος σαν άμεση απειλή, όχι σαν γενική όπως είναι ο ιμπεριαλισμός, και μ' αυτή την έννοια ήταν **ο κύριος εχθρός**. Σήμερα το ρόλο αυτό τον έχουν οι παλιοί ιμπεριαλιστές, ΗΠΑ και Ε.Ε. (αυτό δείχνει και η συνεργασία τους με κάθε είδους αποβράσματα σ' όλα τα σημεία του πλανήτη: Ουκρανία, Ταϋλάνδη, Βενεζουέλα κ.λπ.). Γι' αυτό μια θέση **«ίσων αποστάσεων»** είναι λάθος, γιατί απλά σημαίνει μια γενική, αφηρημένη και «καθαρή» θεώρηση των πραγμάτων και όχι μια συγκεκριμένη.

7. Είναι αυτονόητο ότι, σαν επαναστάτες μαρξιστές, αναγνωρίζουμε το **δικαίωμα της αυτοδιάθεσης** ακόμη και της απόσχισής από την Ουκρανία των λαών και των εθνών που το επιθυμούν. Ωστόσο, η μόνη πραγματική λύση, η λύση που προτείνουν οι επαναστάτες μαρξιστές, που θα σώσει τους λαούς της Ουκρανίας (ολόκληρης της περιοχής και της Ευρώπης) από άσκοπες και χωρίς καμιά προοπτική εθνικές και εθνικιστικές λύσεις/συγκρούσεις, είναι **ο σοσιαλισμός και η επανασύσταση της ΕΣΣΔ της εποχής του Λένιν και του Τρότσκι**, που κατέπνιξε η σταλινική αντεπανάσταση. Η αναγνώριση του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης δεν είναι αυτοσκοπός καθαυτή, αλλά επιδιώκει –για τις δυνάμεις του εργατικού κινήματος– τον απεγκλωβισμό των εργαζόμενων και λαϊκών μαζών απ' την κηδεμονία/επιρροή κάθε εθνικιστή ή ακροδεξιού «προστάτη», για το χτίσιμο μιας πραγματικής σχέσης ισοτιμίας, αλληλοσεβασμού και ενότητας των λαών της περιοχής. Όχι τη διάσπαση, διαμελισμό και μοίρασμα των χωρών, που είναι γνώριμο έργο των ιμπεριαλιστών, για να μπορούν ευκολότερα να ελέγχουν τους λαούς

και να εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους, τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

8. Λόγω της σύγκρουσης στην Ουκρανία, η κρίση στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα θα μεγαλώσει και ειδικά η κρίση στην Ε.Ε., πράγμα που θα επηρεάσει προς το χειρότερο την κρίση του ελληνικού καπιταλισμού. Πέρα όμως απ' αυτό το γενικό –και λαμβάνοντας υπόψη ότι η κατάσταση είναι εξαιρετικά περίπλοκη–, μπορούμε να πούμε: 1) Πιθανόν να υπάρξουν προβλήματα ως προς τη χρηματοδότηση του ελληνικού καπιταλισμού, λόγω όξυνσης της κρίσης και απορρόφησης του ενδιαφέροντος των ιμπεριαλιστών της Ε.Ε. και ενδεχομένως κάποιας οικονομικής ενίσχυσης στη μαύρη τρύπα της Ουκρανίας. 2) Μάλλον θα επηρεαστεί το τουριστικό ρεύμα από Ρωσία και Ουκρανία, που τα τελευταία δυο χρόνια είχε ευνοηθεί απ' την κατάσταση σε Λιβύη, Τυνησία, Αίγυπτο, Συρία, Λίβανο ακόμη και Τουρκία κ.λπ. 3) Θα επισπευστεί η επιβολή του νέου σχεδίου Ανάν στην Κύπρο και –αν αυτό γίνει–, η ένταξή της στο NATO

Τέλος, το ψυχροπολεμικό κλίμα πιθανότατα να αποτελέσει αφορμή για τη δοσίλογη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου για μια νέα σκληρή επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους. Και το ακόμη χειρότερο, η αστική τάξη και τα φαναριώτικα επιτελεία της, που είναι επιρρεπή σε ιμπεριαλιστικές «σταυροφορίες», θα θελήσουν να μας σύρουν στη σύγκρουση των ιμπεριαλιστών. **Καθήκον του εργατικού κινήματος και των επαναστατών μαρξιστών στην Ελλάδα, που βρίσκονται στη «φυλακή» της Ε.Ε. και των δυτικών ιμπεριαλιστών, με όλες τους τις δυνάμεις ν' αποτρέψουν αυτή την επικίνδυνη κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, να ανατρέψουν την επικίνδυνη κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, να καταστρέψουν την Ε.Ε. και τα πολεμοκάπηλα σχέδια των ιμπεριαλιστών.**

Αθήνα 11.3.2014

Ο.Κ.Δ.Ε.

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

www.okde.gr ergatikipali@okde.gr Αγ. Κωνσταντίνου 57, τηλ. 210 52 47 227